

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1073/2023
05.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Мирјане Андријашевић, Јасмине Стаменковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Предузеће за промет и услуге NUS д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Мирослав М. Рњаковић, адвокат у ..., против тужене Eurobank Direktna а.д. Београд, чији је пуномоћник Јелена Томић, адвокат у ..., ради исплате, вредност предмета спора 26.080,17 динара, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 12Пж 11598/21 од 08.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 12Пж 11598/21 од 08.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 12Пж 11598/21 од 08.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду 19П 2885/2017 од 22.09.2021. године, обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 26.080,17 динара са законском затезном каматом почев од 04.08.2008. године до исплате и обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 97.696,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда 12Пж 11598/21 од 08.02.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужена изјављује ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужене, изјављене на основу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20), Врховни суд је нашао

да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Према разлозима изнетим у образложењу, побијаном пресудом није одступљено од судске праксе. У ситуацији у којој постоји правноснажна пресуда којом је утврђена ништавост одредбе члана 6. став 1. Уговора о кредиту бр. ...-.../... од 28.07.2008. године, који је закључен између парничних странака, правилно је обавезана тужена на исплату неосновано задржаног износа по ништавој одредби. Такође, у конкретном случају, према разлозима ревизије, нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

Због тога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено да се не дозволи одлучивање о изјављеној ревизији као посебној, односно изузетно дозвољеној.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је дана 05.06.2017. године, а вредност предмета спора је износ од 26.080,17 динара.

Одредбом члана 487. став 1. и 3. Закона о парничном поступку, прописано је да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе и да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази наведени износ.

Одредбом члана 479. став 6. наведеног закона, прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Како се у конкретном случају ради о привредном спору мале вредности у којем је вредност предмета спора очигледно испод наведеног законског лимита, ревизија тужене није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић